

ТИХИЙ ДУНАЙ

Помірно, елегійно

нар *mf*

4 2 3 4
6 1 3 2 1
Б 7
Б 6

ти_ хий Ду_най, ти_ хий Ду_най бе_ ре_ жеч_ки

mp

7

6

7

в

зно _ сить;

мо _ ло _ дий

ко_ зак,

мо _ ло _ дий

m

Б

Б

о_ та_ ма_ на про_ сить:

mf

Б

«Пус_ ти ж ме_не, о_ та_ ма_не,

1 3 2

mf

Б

Б

Б

із пол_ ку до_ до_ му,

бо вже ску_ чи_ла, бо вже зму_ чила

I

В

М

Б

Б

дів_чи_на за мно_ю.
 // любить бу_ду,

не за_бу_ ду, ко_го о_ бі_щав_ ся.

Тихий Дунай, тихий Дунай
 Бережечки зносить;
 Молодий козак, молодий козак:
 Отамана просить:

«Пусти ж мене, отамане,
 Із полку додому,
 Бо вже скучила, бо вже змучилася
 Дівчину за мною».

«Ой рад би я пустить тебе,
 Так ти довго будеш:
 Ти напийся води холодної,—
 Дівчину забудеш».

«Пив я воду, пив холодну,
 Та й не напивався;
 Любить буду, не забуду,
 Кого обішався».